Lieta Nr.A420402412

Lietvedības Nr.104AA-1174-13/28

SPRIEDUMS

Rīgā 2013.gada 28.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente D.Dumbre,

tiesneses S.Kalniņa un Ž.Vēvere

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. Valsts amatpersona apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 22.augusta spriedumu, un

konstatēja

2011.gada 6.oktobrī Silenes muitas kontroles punktā no Baltkrievijas Republikas puses iebrauca transportlīdzeklis Volvo S80, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, kuru vadīja /pers. F/. Uz aizdomu pamata par muitošanai pakļautu preču nedeklarēšanu transportlīdzeklis tika novirzīts padziļinātās kontroles veikšanai, kuras laikā tika konstatēts, ka transportlīdzekļa sliekšņos, priekšējā un aizmugurējā bamperī, priekšējā spārnā un transportlīdzekļa nesošajā konstrukcijā speciāli izveidotajos slēpņos atradās cigaretes „Bond Street" 36 200 gab., kuras marķētas ar Krievijas Federācijas akcīzes nodokļa markām.

2011.gada 6.oktobrī Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk tekstā arī – VID) Muitas pārvaldes Latgales muitas kontroles punkta daļas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BJ003429, kurā /pers. F/ izdarītais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[12] panta - muitošanai pakļauto preču vai citu vērtību ievešana Latvijas Republikas Muitas teritorijā vai izvešana no tās, apejot muitas kontroli vai noslēpjot šīs preces vai citas vērtības no šādas kontroles, vai nedeklarējot, vai izmantojot viltotus muitas vai citus dokumentus, vai citādā nelikumīgā veidā (kontrabanda).

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Muitas pārvaldes Latgales MKP daļas vadītāja 2011.gada 10.oktobra lēmumu Nr.F52-BJ003429 /pers. F/ piemērots naudas sods Ls 500, konfiscējot, saskaņā ar 2011.gada 6.oktobra mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpumu lietā, izņemtās muitas iestādē nedeklarētās preces (cigaretes „Bond Street" 36 200 gab.), kā arī transportlīdzekli Volvo S80, tā aizdedzes atslēgu un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību.

Minēto lēmumu /pers. F/ pārsūdzēja.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 15.marta lēmumu Nr.22.5/22342 atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta Muitas pārvaldes Latgales MKP daļas vadītāja 2011.gada 10.oktobra lēmums Nr.F52-BJ003429, bet /pers. F/ sūdzība noraidīta.

Nepiekrītot Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 15.marta lēmumam Nr.22.5/22342, /pers. F/ iesniedza sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Ar Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 22.augusta spriedumu /pers. F/ sūdzība apmierināta daļēji. Atcelts Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 15.marta lēmums Nr.22.5/22342 daļā par transportlīdzekļa Volvo S80, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības Nr./numurs/ un aizdedzes atslēgas konfiskāciju (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BJ003429) un šajā daļā izbeigta administratīvā pārkāpuma lieta. Atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 15.marta lēmums Nr.22.5/22342 daļā par /pers. F/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[12] panta un preces (cigarešu „Bond Street" 36 200 gab.) konfiskāciju, bet /pers.

F/ sūdzība šajā daļā noraidīta.

Pirmās instances tiesa, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi paskaidrojumus, un atzinusi, ka sūdzība ir pamatota daļēji.

Pirmās instances tiesa spriedumā norādījusi, ka nav pamatots sūdzībā norādītais, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts finanšu, nevis muitas jomā. Tiesa citējusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.^{12} pantu un norādījusi, ka no minētās tiesību normas izriet, ka, lai personas darbībās konstatētu administratīvā pārkāpuma - „kontrabanda" sastāvu, personai ir jāveic preču ievešana vai izvešana. Tālāk definīcijā likumdevējs uzskaitījis veidus, kādos, izvedot vai ievedot preces, var izpausties kontrabanda, proti, apejot muitas kontroli vai noslēpjot no kontroles, vai nedeklarējot, vai izmantojot viltotus muitas vai citus dokumentus, vai citādā nelikumīgā veidā. Tādējādi nedeklarēšana ir viens no veidiem, kādā ievedot vai izvedot preces, var izpausties kontrabanda.

Pirmās instances tiesa atsaukusies uz likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtās daļas 1.^{1} punkta a) apakšpunktā noteikto un norādījusi, ka atbilstoši norādītajām tiesību normām, ja persona iebraucot Latvijas Republikas teritorijā no Baltkrievijas, ir vedusi sauszemes transportlīdzeklī vairāk par 40 cigaretēm, tās nedeklarējot un noslēpjot no muitas kontroles, ir piemērojama Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.^{12} pantā paredzētā sankcija.

Ievērojot minēto, sūdzības iesniedzējam, ievedot preces, kuru kopējais daudzums pārsniedz atļauto ievedamo daudzumu, ko var ievest nedeklarējot, bija pienākums aizpildīt muitas deklarāciju un piemērot ievedamajām precēm muitas procedūru, lai varētu aprēķināt ievedmuitas nodokli. Līdz ar to sūdzības iesniedzējs, ievedot Latvijas Republikas muitas teritorijā slēptā veidā cigaretes daudzumā, kas pārsniedz likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtās daļas 1.^{1} punktā paredzēto normu un tās nedeklarējot muitas iestādei, izdarījis pārkāpumu, par kuru administratīvā atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.^{12} pantā.

Izvērtējot materiālus un lēmumu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka iestāde ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, norādījusi, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams daļā par piemēroto naudas sodu Ls 500 apmērā un saskaņā ar 2011.gada 6.oktobra mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpumu lietā izņemto muitas iestādē nedeklarētās preces (cigaretes „Bond Street" 36 200 gab.) konfiskāciju.

Savukārt, lēmums daļā ar norādīto mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu izņemtās automašīnas Volvo S80, tās aizdedzes atslēgas un transporta līdzekļa reģistrācijas apliecības konfiskāciju nav pamatots.

Pirmās instances tiesa spriedumā norādījusi, ka Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 201.^{12} pants izvēli piemērot vai nepiemērot papildsodu – kontrabandas preču pārvadāšanai izmantotā transportlīdzekļa konfiskāciju – atstājis kompetentās iestādes ziņā. Līdz ar to iestādei tiek piešķirta rīcības brīvība, t.i., iespēja lemt par papildsoda piemērošanu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta otrās daļas nosacījumiem, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka konfiscētā transportlīdzekļa vērtība (gan /pers. F/ norādītā transportlīdzekļa tirgus vērtība Ls 5000, gan līdzīgu modeļu cena, kas norādīta interneta vietnē www.ss.lv šobrīd ievietotajos sludinājumos – vidēji Ls 2300) līdzvērtīga /pers. F/ aizstāvja tiesas sēdē norādītajam valsts budžetam nodarītajam kaitējumam Ls 2562,89 apmērā, kas sūdzības iesniedzējam ir jāatlīdzina. Tāpat arī jāņem vērā, ka sūdzības iesniedzējam uzlikts maksimālais piemērojamā tiesību normā paredzētais naudas sods Ls 500 apmērā.

Lai gan minētie apstākļi, noteiktos gadījumos nevar būt par šķērsli papildsoda piemērošanai, tomēr šāda izšķiršanās ir īpaši jāpamato.

Pirmās instances tiesa atzinusi par pamatotu iestādes viedokli, ka lemjot par transportlīdzekļa konfiskāciju, īpaša nozīme piešķirama apstāklim, vai transportlīdzeklis ir bijis speciāli pielāgots preču ievešanai slēptā veidā, jo no minētā savukārt ir izsecināms, vai transportlīdzeklis ir speciāli aprīkots vairākkārtīgai neatļautai preču pārvietošanai (piemēram, transportlīdzeklī ir iebūvētas slēptas tvertnes u.tml.).

Pirmās instances tiesa nav saskatījusi pamatu iestādes apgalvojumam, ka transportlīdzeklis bijis speciāli pielāgots. Kā izrietot no lietas materiāliem, cigaretes bijušas ievietotas transportlīdzekļa priekšējos spārnos, sliekšņos, bamperos un automašīnas nesošās konstrukcijas daļā, proti, izmantojot automašīnas konstrukcijā jau esošus tilpumus. Iestāde lēmumā norāda, ka nedeklarētā prece tika paslēpta speciāli izveidotajos slēpņos, bet nav norādīts kādus papildu slēpņus, ko automašīnas konstrukcija neparedz, /pers. F/ ir radījis. Turklāt iestāde nav iesniegusi pierādījumus norādītajam faktam. Pirmās instances tiesa norādījusi, ka lietas apstākļi nedod pamatu secinājumam, ka /pers. F/ izmantojis nevis automašīnas konstrukcijā jau esošus tilpumus, bet speciāli radījis slēpņus, ko automašīnas konstrukcija neparedz.

Ņemot vērā maksājamā akcīzes nodokļa summas un konfiscētās automašīnas vērtību, nekonstatējot pierādījumus par transportlīdzekļa speciālu pielāgošanu vairākkārtīgai nelikumīgai preču pārvietošanai, kā arī to, ka iepriekš persona nav tikusi saukta pie administratīvās atbildības par līdzīgu pārkāpumu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka Valsts ieņēmumu dienests nav pietiekami pamatojis piemērotā papildsoda – transportlīdzekļa konfiskācijas – nepieciešamību, piemērotību, vajadzību un samērību.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbilstoši iepriekš minētajam, piemērotais papildsods nav samērīgs. Konfiscētais transportlīdzeklis ir izmantojams ne tikai cigarešu pārvadāšanai, bet arī citiem mērķiem. Tas nozīmē, ka sūdzības iesniedzējam tiek liegta iespēja transportlīdzekli izmantot saviem mērķiem, kādiem līdz šim tas izmantots. Turklāt tie ir arī būtiski finansiāli zaudējumi. Ievērojot minēto, izskatāmajā lietā piemēroto automašīnas konfiskāciju var raksturot kā ļoti bargu mantiska rakstura sodu. Pārkāpuma izdarīšanas apstākļi un pārkāpēja personība neattaisno tik barga soda izvēli. Pirmās instances tiesa norādījusi, ka sabiedrības interese – audzināt pārkāpēju likuma ievērošanas garā un atturēt no prettiesiskas rīcības, kā arī godīga akcīzes preču aprite, ir

apmierināta jau ar naudas soda un preču konfiskācijas piemērošanu, tādēļ sūdzības iesniedzējam par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[12] panta pārkāpumu piemērotais papildsods – transportlīdzekļa konfiskācija - nav samērīgs. Līdz ar to lēmums daļā par norādītā papildsoda piemērošanu ir atzīstams par prettiesisku un atceļamu.

Par minēto tiesas spriedumu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. Valsts amatpersona iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 22.augusta spriedumu daļā, kurā atcelts VID ģenerāldirektora 2012.gada 15.marta lēmums Nr.22.5/22342 daļā par transportlīdzekļa Volvo S80, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, tā reģistrācijas apliecības Nr./numurs/un aizdedzes atslēgas konfiskāciju, noraidīt /pers. F/ sūdzību par VID ģenerāldirektora 2012.gada 15.marta lēmumu Nr.22.5/22342.

Iesniegtajā sūdzībā norādīts, ka nepiekrīt spriedumā norādītajam, ka /pers. F/ izmantojis automašīnas konstrukcijā jau esošus tilpumus, nevis speciāli radījis slēpņus, ko automašīnas konstrukcija neparedz, jo, kā norādīts VID ģenerāldirektora 2012.gada 15.marta lēmumā Nr.22.5/22342, transportlīdzekļa tukšajās vietās ievietotas preces ir uzskatāmas par tīši noslēptām, jo ir maz ticams, ka ražotāji būtu speciāli paredzējuši, ka transportlīdzekļu tukšajās vietās būtu iespējams pārvadāt jebkāda veida preces, piemēram, kā konkrētajā gadījumā - kontrabandas cigaretes. Minētais apstāklis liecina par /pers. F/ apzinātu vēlmi maldināt muitas amatpersonas, paļaujoties uz to, ka, sākotnēji apskatot konkrēto transportlīdzekli, nebūs redzamas transportlīdzeklī paslēptās nedeklarētās cigaretes.

Sūdzībā norādīts, ka VID, lemjot par piemērotā papildsoda samērīgumu ar izdarīto pārkāpumu, konstatēja, ka Latvijas Republikā slēptā veidā ievesto tabakas izstrādājumu daudzums, kopā 36 200 gab cigaretes, 905 reizes pārsniedz tiesību normās paredzēto ievešanai atļauto daudzumu.

Tāpat VID uzskata, ka maksājamā akcīzes nodokļa summa Ls 2562,89 apmērā ir vērtējama kā būtisks kaitējums valsts budžetam, jo likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.panta otrā daļa nosaka, ka par ievērojamu mantisko zaudējumu atzīstams mantiskais zaudējums, kas nodarījuma izdarīšanas brīdī pārsniedz piecu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu. Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumu Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punkts nosaka, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 200 latu. Konkrētajā gadījumā, /pers. F/ administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rezultātā valsts budžetam nodarītais kaitējums Ls 2562,89 apmērā 2,5 reizes pārsniedz tiesību normās noteikto minimālo robežu ievērojamā mantiskā zaudējuma noteikšanai.

Sūdzībā norādīts, ka tiesa, vērtējot konfiscētā transportlīdzekļa mantisko vērtību, atzina, ka tā aptuvenā pārdošanas cena ir aptuveni Ls 2300,00. Līdz ar to, salīdzinot transportlīdzekļa cenu un par ievesto cigarešu daudzumu maksājamo akcīzes nodokļa apmēru Ls 2562,89, secināms, ka transportlīdzekļa vērtība nepārsniedz budžetam nodarīto kaitējumu. Līdz ar to VID nepiekrīt tiesas secinājumam, ka transportlīdzekļa konfiskācija nav samērīga ar /pers. F/ izdarīto pārkāpumu.

Tāpat sūdzībā norādīts, ka VID nepiekrīt spriedumā norādītajam, ka pārkāpējam transportlīdzekļa konfiskācija ir būtisks finansiāls zaudējums, jo, kā norādīts VID ģenerāldirektora 2012.gada 15.marta lēmumā Nr.22.5/22342, /pers. F/ materiālais stāvoklis pēc būtības nevar ietekmēt administratīvo seku iestāšanos par izdarīto pārkāpumu, jo jau paša pārkāpuma izdarīšana ir saistīta ar materiāliem ieguldījumiem (konkrētajā gadījumā /pers. F/ ir iegādājies cigaretes lielā daudzumā, par kurām nav samaksāti nodokļi Latvijas Republikā, un ievedis tās Latvijas Republikā, nedeklarējot un slēpjot no muitas kontroles), kurus saprātīga likumpaklausīga persona neveiktu, ja tai būtu materiāla rakstura grūtības, zinot, ka šādas darbības nav atļautas.

Papildus VID norāda, ka tiesas spriedumā nav pietiekami izvērtēta /pers. F/ personība, jo normatīvajiem aktiem neatbilstošas tabakas izstrādājumu ievešanas Eiropas Savienības teritorijā gadījums nav bijis pirmais, par kuru /pers. F/ piemērota administratīvā atbildība, līdz ar to ir konstatējams, ka /pers. F/ ar šādām neatļautām, Eiropas Savienības tabakas tirgus intereses aizskarošām darbībām ir nodarbojies vairākkārt un iepriekš piemērotais administratīvais sods nav sasniedzis savu mērķi, jo atkārtoti ir izdarījis tādu pašu pārkāpumu.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apstrīdētā Administratīvā rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 22.augusta sprieduma pamatojumu, apsvērusi apelācijas sūdzības argumentus, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka Administratīvā rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 22.augusta spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Izvērtējot apstrīdētā tiesas sprieduma motivāciju, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka ir pareizi konstatēti lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi, tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, sprieduma motivācija ir plaši argumentēta, detalizēti pamatota ar normatīvo regulējumu, līdz ar ko Krimināllietu tiesu kolēģija tam pievienojas un atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams un tas netiek sniegts.

Papildus Krimināllietu tiesu kolēģija izsaka arī savus secinājumus par apelācijas sūdzībā norādīto.

Krimināllietu tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 243.pantam ir pareizi novērtējusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā un pamatoti atzinusi, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 15.marta lēmums Nr.22.5/22342 atceļams daļā par transportlīdzekļa Volvo S80, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības Nr./numurs/ un aizdedzes atslēgas konfiskāciju (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BJ003429) un šajā daļā administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas materiāliem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No minētā secināms, ka to, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa būtu pieļāvusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normu pārkāpumu lietas izskatīšanā, tiesa ir pilnībā novērtējusi visus tos lietas apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Iesniegtajā apelācijas sūdzībā faktiski ir norādīts uz tiem pašiem apstākļiem, kas bija zināmi pirmās instances tiesai taisot spriedumu.

Nepamatots ir apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka pirmās instances tiesas spriedumā nav pietiekami izvērtēta /pers. F/ personība, jo normatīvajiem aktiem neatbilstošas tabakas izstrādājumu ievešanas Eiropas Savienības teritorijā gadījums nav bijis pirmais, par kuru /pers. F/ piemērota administratīvā atbildība, līdz ar to ir konstatējams, ka /pers. F/ ar šādām neatļautām, Eiropas Savienības tabakas tirgus intereses aizskarošām darbībām ir nodarbojies vairākkārt un iepriekš piemērotais administratīvais sods nav sasniedzis savu mērķi, jo /pers. F/ atkārtoti ir izdarījis tādu pašu pārkāpumu.

Krimināllietu tiesu kolēģija šo argumentu noraida kā nepamatotu, jo, lai apgalvotu, ka persona ir atkārtoti izdarījusi tādu pašu pārkāpumu, lietā tam ir jābūt pierādījumiem. Krimināllietu tiesu kolēģija šādus pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietas materiālos neatrod. Bez tam, VID Muitas pārvaldes Latgales MKP daļas vadītāja 2011.gada 10.oktobra lēmumā Nr.F52-BJ003429 norādīts, ka „lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, ņemot vērā to, ka pārkāpējs agrāk nav administratīvi sodīts par līdzīgu pārkāpumu."

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka lietā savāktajiem pierādījumiem ir dots pareizs vērtējums, tā pārvērtēšanai apelācijas instances tiesai nav pamata.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka Administratīvā rajona tiesa konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu, procesuālo normu regulējumu. Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi izvērtējusi pierādījumus un izdarījusi kļūdainus secinājumus.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}pantu otrās daļas 1.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda

atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 22.augusta spriedumu, bet Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora p.i. Valsts amatpersona apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente D.Dumbre

Tiesneses S.Kalniņa

Ž.Vēvere